

БОГДАН ЯРОПОЛК БОДНАРУК – ЛЮДИНА ТИСЯЧІ ЗАДУМІВ

У червні 2024 року передчасно відійшов у засвіти
Богдан Ярополк Боднарук – український патріот, Світла Людина

Доля родини Богдана Боднарука була непростою. В час Другої світової війни його батьків забрали зі Стрийщини на примусові роботи до Німеччини. По закінченні війни родина опинилась у таборі переміщених осіб – ДіПи (displaced persons – DPs) англійській зоні окупації, де перебувала до 1948 року. Затим вирушила до Бразилії, де була активною в українському громадському житті.

1960 року через економічні обставини родина перебралася до США. Але й тут трималася свого коріння, шанувала рідні звичаї і традиції. Це засвідчує вірш Леонтії Боднарук, мами Богдана Боднарука.

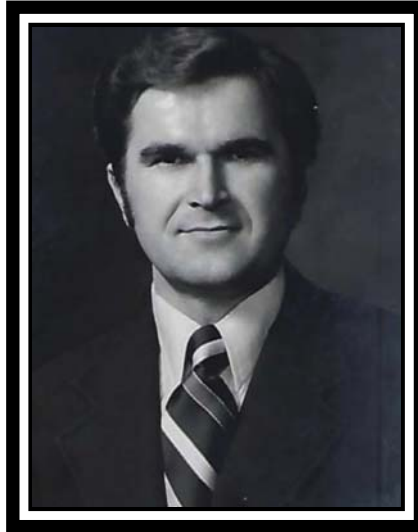
*До двох повнісеньких жмень думок,
Дрібно покришити серця кусок.
Дати ложку вибачливості
й дві ложки ввічливості.
Відтак два грами зрозуміння й
Ясного усміху проміння.
І ще повну шклянку без вагань,
Доброзичливих додати бажань.
Чемности також не жаліти
й щедрістю полити.
Трішки привітності додати
Й все разом перемішати.
Потім пекти в такій печі,
Що нагрівається теплом душі.
А як колачі готові,
Посипати солодким порошком
любови.*

Цей «солодкий порошок любови» Покійний проніс через усе своє життя.

У Чикаго Богдан Боднарук поєднував працю з навчанням в університеті. Студював хімічну інженерію в Illinois Institute of Technology. 1966 року отримав ступінь бакалавра з хімічної інженерії, а 1973-го – ступінь магістра екологічно-хімічної інженерії. Через два роки захистив дисертацію «Очищувальні процеси в газифікації вугілля».

Працював інженером, запатентував кілька очищувальних процесів у виробництві сталі. У Міністерстві Охорони Довкілля (U.S.EPA) спеціалізувався на очищувальних процесах в американських сталеварнях. В Міністерстві Енергетики (U.S. Depart-

ment of Energy) працював технічним керівником першої в Америці комерційної фабрики газифікації вугілля.

Був членом американських професійних організацій: American Institute of Chemical Engineers і American Institute of Metallurgical Engineers. Брав активну участь в українському суспільному житті. Ще за студентських часів (1962–1963 рр.) очолював Українську Студентську Громаду в Чикаго.

Упродовж 1971–1972 рр. очолював Товариство Українських Інженерів у Чикаго. Був заступником голови Товариства «Рідна Школа» в Чикаго (1985–1986), очолював «Пласт-Прият» у Чикаго (1983–1984). Брав участь у радіомості Київ-Чикаго (екологічні проблеми), допомагав потерпілим дітям у Чорнобилі. Був виконавчим віцепрезидентом Союзу Українських філателістів і нумізматів (1995–1999), членом екологічних товариств Sierra Club і Green Peace, членом виконавчого Українського Інституту модерного мистецтва в Чикаго (1999–2003), членом Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці.

2006 року обраний до управи Українського Національного Музею в Чикаго. Після переїзду на Флориду давав тури як волонтер у Ringling Museum

of Art, а згодом у Historic Spanish Point (археологічний-піонерський-природний музей).

Упродовж 12 років був членом управи Українського Релігійного та Культурного Осередку ім. св. Андрія в Норт Порті.

Від 1995 року почав активну працю в Товаристві Української Мови (ТУМ) у Чикаго, виконуючи функцію організаційного референта. Разом з дружиною, професоркою Вірою Боднарук, головою ТУМ, активно співпрацював з обласними «Просвітами» в Україні.

За його сприяння від Товариства Української Мови в Чикаго регулярно надавалася фінансова допомога багатьом українським інституціям. Зокрема журналові «Універсум».

З початком повномасштабної російської агресії проти України в лютому 2022 року др. Богдан Боднарук разом з дружиною взявся ще активніше підтримувати Україну: він займався організацією збору коштів і надання гуманітарної допомоги, регулярно висвітлював заходи американських українців щодо підтримки України та відстоюванні її інтересів.

Складний, дуже непростий життєвий шлях Богдана Боднарука, який попри труднощі еміграції наполегливо працював і досяг успіхів, – яскравий приклад самовідданого служіння українському народові.

Відповідальний, інтелігентний доктор Богдан Боднарук широко вболівав за долю рідної землі, усіяло допомагаючи її добродійними справами. Пам'ять про цю Світлу Людину назавжди залишиться у серцях працівників «Універсуму».

